

eller livsvarig. Dertil kommer, at Pensionen, efter de for Militair=Staten, under hvilke Bedkommende i sin Tid have været ansatte, gjældende Pensionsregler, ikke vilde være bleven fastsat paa saa gunstige Betingelser, som efterat de ere komne over i Civilestaten. Jeg maa nemlig med Hensyn til denne Klasse af Betjente, som der her er Spørgsmaal om, bemærke, at deres Pension, inden Loven af 9de April 1851 emanerede, i Militair=Staten varierede imellem 24 og 75 Rbd. Hvor ønskeligt det end kan være, at der gjøres Alt, hvad man kan, for disse Betjente, maa jeg endvidere gjøre opmærksom paa, hvad jeg allerede ved en tidligere Leilighed i den forrige Rigsdagsamling har anseet det for min Pligt at oplyse, nemlig, at i det Hele taget ere de Pensioner, som ere bevilgede Bedkommende ved Loven af 11te Marts d. A., forholdsvis ikke ugunstige for disse. Jeg siger forholdsvis, thi saaledes som Forholdene tidligere have været for den Klasse af Betjente, naar de gif af, og saaledes som Forholdene sandsynligvis vilde have stillet sig for dem, naar de, inden nærværende Regjeringsforandring indtraadte, vare bleve entledigede, er det min Overbevisning, at de have opnaaet heldigere Afgangsvilkaar nu, end de under den ældre Regjering vilde have naaet, ligesom det i hvert Fald er sikkert, at de have opnaaet meget bedre Afgangsvilkaar end de af deres Colleger, der ere entledigede, inden denne Reduction fandt Sted. Dette Sidste troer jeg er det, som under Sagens nærværende Stilling meest forjener at paaagtes. Af Soldatbetjente, der inden Reductionen fandt Sted, ere entledigede i Genhold til de ældre Regler, er der nemlig et Antal af 135, hvis Pension varierer fra 20 Rbd. som Minimum til 80 Rbd. som Maximum; for dette sidstnævnte Slags Betjente har det naturligtvis været Gjenstand for den meest levende Ultraa at maatte komme paa samme Vilkaar som de, der senere ere gaaede af ved

Reductionen, og hvoraf Mange, vel at mærke, ere gaaede af paa Grund af Alder og Svagthed, idet Administrationen har holdt saa Mange i Tjeneste som muligt i Forventning af Consumtionens Ophør. Der er allerede indkommet til Regjeringen en Mængde Andragender, og der vil naturligtvis komme endnu flere fra disse 135 Betjente, om at komme paa forøget Pension. Jeg skal kun bemærke, at det ifølge Loven er umuligt at forøge Pensionen for de saaledes engang Entledigede; Regjeringen mangler hertil enhver Beføjelse, og da deres Antal er saa stort, er det ogsaa vitterligt, at det ikke vilde kunne ske uden ved forholdsvis betydelige Udgifter, men det er da ogsaa paa den anden Side klart, at jo mere man forbedrer Afgangsvilkaarene for dem, der ere entledigede ved den sidste Reduction, desto stærkere bliver Modsetningen mellem disse og de tidligere Entledigedes Stilling. Jeg maa endelig vel bede erindret, at man ikke kan lægge altfor stor Vægt paa, at saa Mange nu ere entledigede ved Reductionen, thi en Mængde af dem, der ere gaaede af i Anledning af Consumtionens Ophør, vilde ogsaa være bleve entlediget, selv uden Consumtionens Ophør, fordi Regjeringen kun har holdt dem til Tjeneste saalænge som muligt i Forventning af, at der skulde ske Reduction, for ikke at gjøre flere Mennesker ulykkelige ved denne Foranstaltning end høist nødvendigt. Disse ere de factiske Data, som jeg troer der vilde sætte Rigsdagen, og, hvis det skulde findes fornødent, et eventuelt Udvalg istand til at bedømme Sagen. Forsaavidt der af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Rothe) er foreslaaet at henvise Sagen til Finantsudvalget, kan jeg ikke nægte, at det forekommer mig at have noget Mere for sig, end den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) har villet erklænde.